

Sygn. akt I KK 184/20

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

na posiedzeniu bez udziału stron

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 18 grudnia 2020 r.

w sprawie **S. G.**

skazanego za popełnienie przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i innych,

wniosku obrońców skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja obrońców skazanego S. G. od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 19 czerwca 2020 r., sygn. akt II AKa (...), częściowo zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w O. z dnia 16 października 2019 r., sygn. akt II K (...) którym wymieniony został skazany za 10 przestępstw m. in. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i innych, za które zostały wymierzone mu kary jednostkowe oraz kara łączna 2 lat pozbawienia wolności.

Obrońcy w kasacji podnieśli szereg zarzutów dotyczących obrazy prawa procesowego oraz złożyli wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia do czasu rozpoznania kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońców skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątku od zasady, w myśl której postępowanie wykonawcze wszczyna się bezzwłocznie, gdy orzeczenie stało się wykonalne (art. 9 k.k.w.). Przełamanie tej reguły i skorzystanie z instytucji wskazanej w art. 532 k.p.k. jest wprawdzie możliwe, jednakże uzależnione jest szczególnymi względami, pozwalającymi na uznanie, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki.

Ranga sformułowanych w kasacji zarzutów, choć doniosła, to jednak nie przekonuje o konieczności przełamania reguły bezzwłocznego wykonania prawomocnego wyroku zwłaszcza, że obrońcy nie wskazali na tyle istotnych okoliczności, uzasadniających złożony wniosek, odwołując się w istocie jedynie do treści kasacji, a sam fakt wniesienia kasacji nie stanowi podstawy do zastosowania tej nadzwyczajnej instytucji i wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku. Zauważyć należy, że sytuacja rodzinna skazanego jak i zobowiązania wobec pracowników, a wynikające z prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, na które wskazują obrońcy, mogą być podstawą odroczenia wykonania kary czy też udzielonej skazanemu przerwy w karze, jednakże nie mogą stanowić podstawy uwzględnienia wniosku złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k.

Z tych powodów, nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą

wystarczające podstawy do zastosowania instytucji unormowanej w art. 532 § 1 k.p.k. i z tych względów postanowił jak na wstępie.